

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ה'אין' המהווה צריך להוריד ולהשפיל את עצמו, כביכול, וכמו שכתוב²⁹ 2 בתהלים ה'ישבי בשמים, כפי שמדייק בזהר³⁰ דהוה-ליה- 3 ל'מימר שהיה לו, לפסוק, לומר ה'ישב בשמים, ומהו אומר 4 "ה'ישבי", בתוספת יו"ד, אלא שהיו"ד מורה על קטנות 5 והשפלה יתרה שהקדוש-ברוך- 6 הוא מקטין ומשפיל את עצמו, כביכול, 7 לצורך הבריאה, בהוספה על 8 ההשפלה והירידה שבכללות 9 ענין ה'שיבה, שלעומת עמידה 10 הרי זו השפלת קומתו של גוף האדם 11 כמשל האדם היושב, שעל-ידי-זה נשפל מלא 12 ידיו-זה נשפל יורד מלא 13 קומתו, ועל זה נאמר³¹ בפסוק 14 אחר בתהלים המגביה לשבת 15 המ'שפילי לראות בשמים 16 ובארץ, הינו, שלהיותו 17 "מגביה לשבת", כיוון שגם 18 הישיבה וההשפלה שלו היא גבוהה 19 ונעלית לכן הוא "מ'שפילי 20 לראות בשמים ובארץ" 21 ב'שנה ומצירו אין הבדל בין עניינים 22 ונבראים נעלים שהם בבחינת שמים 23 לעניינים ונבראים נחותים שהם 24 בבחינת ארץ, כי לגביו שניהם הם 25 באין-ערוך, ללא כל דמיון והשוואה 26 אליו, בשווה, באותה מידה. 27 ומזה מוכח גם בנוגע להענין 28 דהשגחה פרטית שהקדוש-ברוך- 29 הוא משגיח וקובע על כל פרט בכל 30 הנעשה עם כל נברא ונברא, 31 שהשגחה אינה רק על מין 32 המדבר, אלא גם על כל 33 פרטי הנבראים מכל הסוגים גם 34 החי וגם הצומח עד לבחינת 35 הדומם, וכידוע תורת הבעל- 36 שם-טוב שגמסרה לנו על- 37 ידי כבוד-קדושת מורי-חמי אדמו"ר נשיא דורנו³², הרבי 38 הרי"צ, שיש השגחה פרטית מלמעלה אפילו על עץ הנובל 39 נוסר מן האילן ומתגלגל ממקום למקום, אם ובאיזה אופן 40 יתגלגל, ועד שענין זה נוגע לכללות הפונה כו'. 41 42 ויסוד דבר זה הוא מאמר רז"ל ב'חולין'³³ רבי 43 מאמר רז"ל ב'חולין'³³ 44 במסכת חולין בגמרא רבי יוחנן פי 45 הנה חזי כאשר היה רואה את העוף 46 הנקרא שלף, עוף ששולה דגים מן 47 הים ומכך הוא ניזון, אומר: 48 "משפטיך תהום רבה", 49 ופירש רש"י שזמנתה עוף זה 50 הנקרא שלף שישלה דגים מן הים 51 כדי לשפוט את הדגים ולעשות 52 נקמתך בדת הים להמית 53 המזומנים המוכנים ומיודעים 54 למות וכשם שכל פעם שעוף השלך 55 שולה דג מן הים, הרי זה כיוון שכך 56 קבע הקדוש-ברוך-הוא בהשגחה 57 פרטית, על-פי משפט שעשה, שכעת 58 דג זה ימות, כך כל דבר ודבר 59 שמתרחש בבריאה הוא בהשגחה 60 פרטית מלמעלה. וכן יש יסוד לענין 61 ההשגחה הפרטית על-פי שיטת הבעל- 62 שם-טוב ממאמר חז"ל נוסף איתא 63 מובא ב'מדרש רבה' פרשת 64 וישלח³⁴ שגם צפור מפלעדי 65 שמיא לא מתצדא, מבלעדי 66 שמים (היינו רצונו של הקדוש-ברוך- 67 הוא היושב בשמים) אינה ניצודית ואם 68 ציפור מסוימת נתפסה על ידי הציד 69 הרי זה כי כך נקבע בהשגחה פרטית 70 מלמעלה, לאחר שבת-קול יוצאת 71 ואומרת דימוס (לשון רחמים 72 והצלה) או ספקולא (לשון 73 מיתה ועונש) כפי שנקבע למעלה 74 ונאמר על-ידי הבת-קול, כך מתרחש 75 בפועל בעולם הזה. 76 אמן, מדברי המדרש הנ"ל אודות הציפור אין ראיה כל-

(30) ח"ג רסה, ב. (31) תהלים קיג, ה"ו. (32) סה"מ קונטרסים ח"ב רעט, א. וראה כתר שם טוב (קה"ת תשנ"ט) הוספות סקע"ט ואילך. (ש"נ. 33) סג, א. (34) פע"ט, ו. (35) ראה הערת כ"ק אדמו"ר שליט"א בד"ה מים רבים תשי"ז (תו"מ סה"מ חשון ע' שג): "להעיר מקהלת יעקב מע' השגחה*." וי"ל דלכן תשובה נצחת הביא רבינו מש"ס חולין דוקא (וראה גם תו"מ ח"ד ע' 157 ואילך).

(* הובא בלקו"ש ח"ז ע' 64 הערה 41: ראה קה"י מע' השגחה, שיש לפרש "דהקול הלז ה" מהשר שלהם". משא"כ בחולין, הרי מפורש "משפטיך".